

Bilag 1.

Dansk Kvindesamfund.

Til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Borgerlig Straffelov.

Idet Dansk Kvindesamfund herved udtaler sin Glæde over, at det af Justitsministeren den 11. Oktober 1929 i Folketinget fremsatte Forslag til Borgerlig Straffelov paa visse Punkter imødekommer vore Ønsker, saaledes som de tidligere og senest i vort Andragende af December 1928 er udformet og oversendt til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Borgerlig Straffelov, tillader vi os herved til det nu fremsatte Forslag at knytte følgende Bemærkninger:

ad §§ 68—69. Vi udtaler vor Tilfredshed med, at den i et tidligere Forslag indførte Bestemmelse om, at kun Forbrydelser begaaede efter det fyldte 18de Aar skulde have Virkning med Hensyn til Sikkerhedsforvaring, er blevet forladt; men vi gentager vor Opfattelse af, at der bør holdes Vej aaben for at kunne holde en Forbryder i *Sikkerhedsforvaring paa ubestemt Tid*, saaledes at en Person, der opfattes som en erhvervs- eller vanemæssig Forbryder, ikke absolut skal kunne sikres Løsladelse efter 20 Aars Sikkerhedsforvaring. Vi kunde ønske en Tilføjelse om, at Sikkerhedsforvaringen under særlige Omstændigheder skulde kunne forlænges ud over de 20 Aar, hvis det maatte anses for nødvendigt af Hensyn til Retssikkerheden.

ad § 219. Vi gentager vor tidligere fremsatte Anmodning om, at Ordet „groft“ udgaar af Bestemmelsen, saaledes at *ethvert Misbrug* kan rammes, jfr. ogsaa § 222, 2det Stykke, og § 224, 3die Stykke.

ad §§ 221 og 223. Vi gentager vor indtrængende Henstilling om, at Strafferammen for Samleje med Børn under 15 Aar udvides, og henviser herom til vore tidligere Andragender.

ad § 224. Efter vor Opfattelse er kønslig Misbrug af en Person af samme Køn lige saa strafværdig en Forbrydelse som Misbrug af en Person af andet Køn, og under Hensyn til vore ovenfor og tidligere fremsatte Bemærkninger maa vi ogsaa her ønske Fængselsstraf uden nogen Indskrænkning med Hensyn til Maksimum.

ad § 229. Det er med stor Beklagelse, at vi ser, at Lovforslagsudvalget har givet denne Paragraf dens nuværende Ordlyd, saaledes at efter det nu fremsatte Forslag kun den, der *modtager* Betaling for at øve kønslig Usædelighed med en Person af samme Køn, kan straffes, hvorimod den anden Part, den, der yder Betalingen, ikke straffes. Vi deler Forslagets Opfattelse af, at *Betalingsmomentet* er strafværdigt, men vi mener, at det bør være lige saa strafværdigt at yde Betaling for Usædelighed som at modtage den. Vi tillader os derfor indtrængende at henstille, *enten* at Paragraffen faar den Ordlyd, som den har haft i et tidligere Forslag, hvorefter begge Deltagere i Tilfælde af kønslig Usædelighed mellem Par-